

Kratochvíl, Martin, hudebník, skladatel, hudební podnikatel, autor knih, kameraman a režisér narozen 22. 5. 1946, Praha.

Martin Kratochvíl vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy obor filozofie a psychologie s doktorátem u profesora Patočky roku 1972. Později nastoupil na obor kompozice na Barklee Collage of Music v Bostonu v USA, kde sudoval dva semestry.

Jeho jméno je spojeno se skupinou Jazz Q, která vydala 11 alb a již prošla řada interpretů a instrumentalistů. Od poloviny 80. let hraje akustickou hudbu, vytvořil duo s americkým kytaristou Tonym Ackermanem, s nímž vydal 9 akustických alb. Později přizval ke spolupráci iránského perkusionistu Imrana Musu Zangiho a vytvořili trio. Martin Kratochvíl získal i mnoha vyznamenání. První místo získal na Jazzovém festivalu v Přerově v roce 1969. Také první místo na mezinárodním jazzovém festivalu – San Sebastián roku 1971. K dalším oceněním patří první místo v Curychu v roce 1970 nebo Zlatá nota za kompozici – 1987 a mnoho jiného. Mezi své úspěchy také řadí výšlap v roce 2002 na osmitisícové Shisha Pangmě v Číně do nadmořské výšky 7900 m. bez kyslíku.

Věnoval se i skládání filmové hudby. Jeho hudba se objevuje mimo jiné ve snímcích *Pomerančový kluk* (1975), *Hřiště* (1975), *Temné Slunce* (1980), *Tankový Prápor* (1991), *Početí mého mladšího bratra* (2000).

Jeho záliby sportovního rázu (horolezectví a řízení letadel a lodí) v kombinaci se zájmem o východní filozofii ho přivedly i k vlastní filmové dokumentární tvorbě. Z jeho řady středometrážních snímků, které jsou mnohdy reportážemi z různých horolezeckých expedic, uveďme jako příklad dokumentární film *Everest Trek, osm žen pod nejvyšší horou světa* (2007), který přibližuje unikátní ryze ženskou horskou výpravu. Svě mnohé výstupy s kamerou v ruce do Himalájí pak zdokumentoval mj. ve filmu *Kančenčonga: Čundráci v Himálaji* (2000). Je rovněž autor myšlenky i producent největšího horolezeckého projektu *České himalájské dobrodružství* (2003).

Roku 1989 založil Kratochvíl vydavatelství Bonton, jež se soustřeďuje i na filmovou distribuci a produkci. Vyprodukovalo mimo jiné první soukromý porevoluční film *Tankový prapor*. V lednu 1992 se stal Kratochvíl spolu s Michalem Kocábem členem představenstva privatizačního fondu TREND, který založily Montované stavby Praha a kde měl Bonton v letech 1993-1995 investiční podíl. Stal se hudebním a filmovým producentem studia Budíkov a zakladatelem Clubu Golem.

Poslední Kratochvílovo autorské album „*Siločáry*“ vyšlo v prosinci 2017.

Diskografie

Zvěsti (Supraphon, 1979);
Podzimní Ohníčky / Plavec Dlouhých Tratí (Supraphon, 1979);
April Orchestra Vol. 32 (CBS, 1979);
Elegie (Supraphon, 1980);
Hodokvas (Supraphon, 1980);
Hvězdoň (Supraphon, 1984);
Stará známost (Panton, 1987);
Moravské koncerty (Bonton, 1989);
Spolu (Bonton, 1990);
Šerosvit (Bonton, 1993);
Duolog (Columbia, 2001);
Jazz Q (Supraphon, 2007);
Zvukobraní (Supraphon, 2009);
Jazz at Prague Castle 2008 (Multisonic, 2010);
Cestou (Studio Budíkov, 2011);
Piano Solo (Studio Budíkov, 2012);
Znovu (Studio Budíkov, 2013);
Temné Slunce (GAD Records (2), 2014);
No Jazz (Studio Budíkov, 2014);
Himalayan Echoes II. (Studio Budíkov, 2015);
Happiness (Studio Budíkov, 2017);
Siločáry (Studio Budíkov, 2017);
Letopis (Studio Budíkov, 2020);
Znění & Snění (Studio Budíkov, 2020);
Live Plzeň 1980 (GAD Records (2), 2023).

Hudba k filmům

Tankový **Prápor** (1991) – režie Vít Olmer

Zdroje

<https://www.csfd.cz/tvurce/17782-martin-kratochvil/biografie/>

<https://www.discogs.com/artist/465856-Martin-Kratochvil>

Hanka Obernauerová